

Ilie, versiunea 3.0

19 septembrie 2008

Gili Cârstea

Păsările necurate și urâte, care au făcut din Babilonul cel mare citadela puterii lor, au știut bine că nu vor putea supune și anexa mișcarea adventă atâta timp cât aceasta va rămâne credincioasă luminii care i-a oferit caracter și identitate. De aceea au folosit toate mijloacele la dispoziția lor spre a clătina credința și loialitatea acestui popor în lucrarea și scrierile sorei White.

Lumea creștină se dovedise o pradă ușoară. Plecată în fața tronului părăsit de Hristos, și mulțumită de puterea și lumina care proveneau de acolo, ea nu a mai reușit să observe că ocupantul tronului este Baal și nu Hristos. Teologia populară dădea impresia că Satana a murit, sau că a ieșit la pensie, prin insistența că Dumnezeu este la cârma evenimentelor și că tot ce se întâmplă este opera și voința Sa.

Acum însă aveau o problemă serioasă. O voce deranjantă spunea lumii că bisericile populare au fost confiscate de diavolul, și că el este dumnezeul la care se închină gloatele. O asemenea descoperire era intolerabilă pentru interesele lor, și este ușor de înțeles că au declanșat o vastă campanie de denigrare împotriva vocii prin care Dumnezeu făcea lumină la acest subiect.

Ce este uimitor și tulburător este să constatăm că uneltele lor cele mai eficiente sunt tocmai oamenii cărora Dumnezeu le-a făcut onoarea de a fi purtătorii acestor solii salvatoare pentru omenire. Din limbajul mediatic adventist au dispărut ca prin farmec temele marii controversă, iar Satana a fost definitiv scos din scenă, ca un actor al cărui rol s-a încheiat.

Valul acesta de ceață academică nu poate însă ascunde realitatea, așa cum este ea zugrăvită de descoperirea profetică încredințată nouă, ca popor. Iată câteva pasaje care spulberă efortul acesta monumental de a elimina din orizontul adventist adevărurile fundamentale ale marii controversă:

“Am văzut un tren care circula cu viteza fulgerului. Îngerul m-a îndemnat să privesc cu atenție. Am privit cu atenție asupra aceluia tren. Se părea că întreaga lume era îmbarcată în el și că nu mai rămăsese nimeni pe jos. Îngerul a spus: ‘Ei sunt legați împreună, gata pentru foc.’ Apoi mi-a arătat pe conductorul trenului, care arăta impunător și prezentabil, și cărui toți pasagerii îi acordau atenție și respect. Eram uimită și am întrebat pe îngerul meu însoțitor cine este. El a spus: ‘Este Satana. El este conducătorul, prezentându-se ca un înger de lumină. El a luat

lumea în captivitate. Oamenilor li se prezintă amăgiri puternice, ca să creadă o minciună și astfel să poată fi condamnați. Acest agent, cel mai înalt în funcție după el, este mecanicul, și sunt și alții în diferite funcții după cum este nevoie, iar ei toți merg cu viteza fulgerului la pierzare” (EW 88).

„Chiar înainte de bătălia finală din marea controversă, când Satana, ‘cu tot felul de minuni, de semne și puteri mincinoase, și cu toate amăgirile nelegiurii,’ va lucra spre a prezenta greșit caracterul lui Dumnezeu, spre a seduce, dacă va fi posibil, chiar pe cei aleși” (5T746).

„O putere din abis lucrează spre a pregăti marile scene ale dramei finale – Satana apărând ca Hristos – lucrare pe care o desfășoară cu toată amăgirea nelegiurii în cei care s-au coalizat în societăți secrete” (8T29 - 1904).

“[Satana] a lucrat în mod premeditat, sistematic, și cu un succes uimitor, conducând mulțimi uriașe să primească versiunea lui despre marea controversă care a durat atâta vreme. Timp de mii de ani, acest șef al conspirației a așezat minciuna în locul adevărului”(GC 669).

„Vrăjmașul face pregătiri pentru ultima lui campanie împotriva bisericii. El s-a deghizat atât de bine, încât mulți abia mai cred că el există; cu atât mai puțin pot fi convinși de activitatea și puterea lui uimitoare. Ei au uitat în mare măsură raportul isprăvilor lui trecute; iar când face o nouă mutare, ei nu vor recunoaște că este vorba de vrăjmașul lor, șarpele cel vechi, ci îl vor considera ca fiind prieten, unul care face o lucrare bună” (5T294).

- Lumea întregă este luată în captivitate de Satana.

- De mii de ani a lucrat sistematic spre a promova propria variantă despre marea controversă.

- Înaintea bătăliei finale, el duce o aprigă campanie de pervertire a caracterului lui Dumnezeu.

- Pregătește scena finală, propria apariție, vizibilă, în rolul lui Hristos, iar aliații lui sunt oamenii din societățile secrete.

- Ultima campanie este împotriva bisericii, ai cărei membri abia mai cred că el există. Imitând limbajul lui Hristos, ei îl consideră prieten.

Acestea sunt detaliile unei realități pe care poporul nostru, deși o cunoaște, o ignoră, o ascunde sau o contestă, considerând-o nepotrivită pentru cultura secolului 21. Doar apariția celui de-al treilea Ilie va mai trezi din somn o Laodicee letargică, legănată în somnul de veci de puzderia de profeți ai lui Baal.

Ilie nu a fost profet în sensul că a avut descoperiri pentru vremurile viitoare. Mai degrabă, el era glasul rațiunii, ochiul care vedea starea reală în care se găsea poporul lui Dumnezeu într-o vreme când clasa preoțească pierduse orice legătură cu realitatea.

Al treilea Ilie va face același lucru. Într-o societate în care minciuna consimțită și falsificarea mediatică fac rating la naivitatea publică generalizată, a fi profet nu mai înseamnă a face presupuneri despre viitor, ci a dezvălui prezentul: a dezvălui ceea ce toată lumea vede, dar nu observă; ceea ce toată lumea arată, dar ascunde; ceea ce toată lumea știe, dar ignoră.

Pecetea viului Dumnezeu va fi pusă pe fruntea „celor ce suspină și gem” din pricina tuturor urâciunilor care se petrec în poporul lui Dumnezeu (Eze 9:1-6); ei văd realitatea, percep corect gravitatea situației, și consideră proclamarea adevărului ca fiind cel mai mare gest de slujire pentru semenii lor în nevoie. Nu există dragoste mai mare decât aceasta.

De aceea ultimul cadou din partea lui Dumnezeu pentru biserică va fi reîntoarcerea lui Ilie, versiunea 3.0, pe Carmelul modern al generației noastre.
